

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/250/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113223957
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5113223957.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: APLI.KAL, družstvo, so sídlom Vendelína Javorku 29/1, Žilina, IČO: 51 030 837, právne zastúpený spoločnosťou JUDr. Magda Poliačiková, advokátka, s.r.o., so sídlom Národná 17, Žilina, IČO: 36 848 654, proti žalovanému: Žilinská teplárenská, a.s., so sídlom Košická 11, Žilina, IČO: 36 403 032, právne zastúpený spoločnosťou Karkó s.r.o., so sídlom Sad na Studničkách 1029/32, Žilina, IČO: 50 158 121, o zaplatenie 2.435,63 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 7. júna 2018 sp. zn. 14C/204/2013-388, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.009,21 € s 5,50% úrokom z omeškania od 17.8.2013 do zaplatenia, titulom vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka (výrok I.). Žalobu žalobcu vo zvyšnej časti na vydanie bezdôvodného obohatenia (do sumy 2.435,63 € spolu s úrokom z omeškania 8,5% ročne od 27.3.2013 do zaplatenia) ako nedôvodnú zamietol (výrok II.). Podľa § 255 ods. 2 CSP podľa pomeru strán v spore priznal úspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov v rozsahu 18% (výrok III.). Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu užívania pozemkov - parciel vo vlastníctve I. J. žalovaným v období od 21.10.2011 do 20.7.2013 (638 dní) a to KN-E parc. č. 505 - TTP o výmere 743 m² zapísanej na LV č. XXXX v k.ú. S., časti KN-E parc. č. 378/7 a KN-E parc. č. 509/2, zapísaných na LV č. XXXX v k.ú. S.. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že stavba „Odkaliska“ sa nachádza v katastrálnom území S. a bola vystavaná právnym predchodcom žalovaného - SEZ Žilina na základe rozhodnutia ONV- odborom výstavby a územného plánovania v Žiline pod č. Výst. 470/1977 zo dňa 14.2.1977; ďalej na základe rozhodnutia ONV- odborom výstavby a územného plánovania v Žiline pod č. Výst. 276/79-Já zo dňa 11.7.1979 bolo vydané nové územné rozhodnutie o umiestnení stavby zložišťa škváry a popielka TP Žilina III.. K zriadeniu vodohospodárskeho diela - zložište strusky, s povolením užívania došlo rozhodnutím ONV - odbor poľnohospodárstva a vodného a lesného hospodárstva pod. č. VH 1450/79/ En. Následne došlo k vydaniu povolenia ONV, odbor PLVH dňa 18.4.1985 pod č. VH 551/85-406/M E a stavebného povolenia na vodnú stavbu „Nové zložisko škváry a popolčeka Tepláreň Žilina navýšenie 396-402 m.n.m.“ vydaného MNV - odbor územného plánovania v Žiline pod č. 2072/86 dňa 15.12.1986 a kolaudačného rozhodnutia k uvedenej stavbe OúU v Žiline - odbor životného prostredia pod č. 98/05244/ oÚ/OÚŽP-Čm dňa 18.12.1998. Právoplatnými rozhodnutiami o umiestnení a užívaní stavby bol aj určený druh a charakter pozemkov ako ostatné plochy. Nejedná sa ani o ornú pôdu ako to tvrdil žalovaný,

tento charakter pozemok stratil rozhodnutím o umiestnení stavby spolu s vyňatím pozemkov a fakticky aj následnou existenciou skládky, ani o zastavané plochy a nádvoría. Jedná sa o pozemok, ktorý je v súčasnosti a aj v rozhodnom období od 21.10.2011 do 20.7.2013 bol užívaný ako ostatná plocha, pozemok na ktorom je skládka odpadu.

2. Na základe doplneného dokazovania po zrušení predchádzajúceho rozsudku na základe uznesenia Krajského súdu v Žiline z 20.4.2016 sp. zn. 7Co/39/2016 nebolo preukázané tvrdenie žalovaného, že v prípade „Odkaliska“ sa jedná o líniovú stavbu v zmysle § 37a zákona č. 138/1973 Zb. účinného do 1.6.2002, na základe ktorého pozemky, ktoré sú obsahom uvedenej stavby „Odkaliska“ by v zmysle § 37a ods. 3 citovaného zákona boli vecným bremenom vlastníka pozemkov podľa osobitných predpisov. Uvedená skutočnosť z predložených listinných dôkazov podrobne citovaných v bode 15., 16., 17., 18., 19. a 20. nevyplýva. Z citovaných rozhodnutí o umiestnení stavby, vyňatí pozemkov a kolaudačných rozhodnutí je zrejmé, že „Odkalisko“ je nevyhnutné považovať za vodohospodársku stavbu, ale nie za líniovú stavbu v zmysle § 37a zákona č. 138/1973 Zb. V konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcom Ing. Viliamom Berešikom. Znalec v znaleckom posudku hodnotiac všetky predložené písomné podklady a aj na základe vykonanej ohliadky na mieste samom zistil, že pozemok KN-E parc. č. 505 (1799/121) je zastavaný stavbou odkaliska. Pozemky KN-E parc. č. 378/7 (1799/112) a KN-E parc. č. 509/2 (1799/137) sú čiastočne zastavané stavbou odkaliska v rozsahu ako tieto plochy jednotlivých pozemkov boli zamerané a evidované v geometrickom pláne č. 4/2008, ktoré vyhotovila spoločnosť GEOKOP, spol. s r.o. dňa 5.4.2008 a na základe ktorého bola vykonaná identifikácia pozemkov - KN-E parc. č. 378/7, 509/2 a 505. Znalec konštatoval, že identifikácia pozemkov a ich trvalý záber stavbou odkaliska je správny.

3. Právna predchodkyňa žalobcu podanou žalobou si uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie KN-E parc. č. 505 v celosti o výmere 743 m² (v podiele 1/16) a KN-E parc. č. 378/7 v rozsahu 582 m² a KN-E parc. č. 509/2 v rozsahu 852 m², za obdobie od 21.10.2011 do 20.7.2013, t.j. za 638 dní. Znaleckým posudkom č. 8/2015 znalca Ing. Viliama Berešika bola určená hodnota ročnej odplaty za užívanie predmetných pozemkov vo výške 0,39 €/m²/rok, čo predstavuje spolu sumu 577,37 €. Za obdobie 638 dní podľa znaleckého posudku tak prináleží náhrada vo výške 1.009,21 € (0,39 € x 1.480,44 m²). Pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia sa oboznámil aj s výpočtom bezdôvodného obohatenia na základe jeho stanovenia znalcom Ing. Palutkom, ktoré bolo aplikované v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 2C/208/2009 a v ktorom bola stanovené bezdôvodné obohatenie za užívanie pozemkov žalovaným vo výške 1,54 € z 1 m². V prejednávanej veci vychádzal však zo stanovenia všeobecnej ceny pozemkov a stanovenie bezdôvodného obohatenia a jeho výšky na základe znaleckého dokazovania v konaní. Z uvedených dôvodov preto zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi titulom vydania bezdôvodného obohatenia sumu 1.009,21 € s príslušenstvom a vo zvyšnej časti žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku II. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvej inštancie pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal výlučne zo znaleckého posudku súdom ustanoveného znalca Ing. Berešika, pričom posudok Ing. Palutku č. 44/2011 nebral do úvahy vôbec. Z posudku Ing. Palutku aj súd v predchádzajúcom právoplatne skončenom konaní vychádzal a je logické, ak v roku 2011 bola výška bezdôvodného obohatenia 0,89-1,03 €/1 m² a neskôr v roku 2013 je táto výška už len 0,39€/m², je nesúlady, keďže je zrejmé, že cenová úroveň a hodnota pozemkov stále rastie. Súd vychádzal výlučne zo znaleckého posudku Ing. Berešika, vo vzťahu k ktorému majú výhrady, ktoré bližšie špecifikujú v bode II. a III odvolania. Znalec nehodnotil užívanie pozemkov pod „Odkaliskom“ v zmysle Záverečnej správy s analýzou rizika - prieskum pravdepodobnej environmentálnej záťaže ZA (013) / S. - skládka popolčeka - odkalisko, ISEZ: SK/EZ/ZA/1062, ktorú správu dalo vypracovať MŽP SR. Znalec aj chybné určil v časti 2 Stanovenie všeobecnej hodnoty (strana 8) v časti b), že pozemky majú charakter ostatných plôch. Nesprávne postupoval v znaleckom posudku aj v časti 4.1.3 Bežný odčerpateľný zdroj (str. 11) a v časti 2.1.1. (str. 9) v koeficiente redukujúcich faktorov. Za nesprávny považoval aj výrok o trovách konania pri stanovení rozsahu zásady úspechu strán v spore. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zrušiť a priznať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 2.435,63 € s 5,5% úrokom z omeškania od 17.8.2013 do zaplatenia.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku I. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Zo zistenej skutočnosti v konaní, že hrádza odkaliska, potrubia, stavby na čistenie a prečerpávanie vôd sú líniovými stavbami, dospel súd k nesprávnemu záveru, že zaplavené územie za hrádzou je už líniovou vodnou stavbou a preto sa na pozemky pod týmto priestorom za hrádzou neaplikuje režim podľa § 37a ods. 3 zákona č. 138/1973 Zb. Namietal ďalej, že pozemky KNE 378/7 a KNE 509/2 sú odkaliskom zasiahnuté iba čiastočne, cca na 60%. Preto nemôže obstať záver súdu prvej inštancie, že užíva formou zaplaveného územia za hrádzou pozemky vo výmere 1.480,44 m². V konaní ďalej namietal, že nie je metodologicky správne určiť hodnotu bezdôvodného obohatenia na základe určenia hodnoty predmetných pozemkov ako pozemkov stavebných. Pokiaľ by nemal v danom území umiestnenú oprávnenú stavbu odkaliska popolčeka, tak by tieto pozemky boli ornou pôdou vhodnou a určenou výlučne na poľnohospodárske účely. Preto mal súd žalobcovi priznať plnenie, o ktoré znemožnením využívania predmetných poľnohospodárskych pozemkov žalobca prišiel. Napriek uvedenému súd vychádzal zo znaleckého dokazovania znalcom z odboru stavebníctvo Ing. Berešika a nie zo znaleckého dokazovania z odboru poľnohospodárstvo, odhad hodnoty poľnohospodárskej pôdy. Žiadal, aby odvolací súd uvedenú argumentáciu zohľadnil a v rámci dokazovania vykonal znalecké dokazovanie znalcom z odboru poľnohospodárstvo. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

6. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcu uviedol, že pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že súd nevychádzal pri určení ceny bezdôvodného obohatenia z ním predloženého posudku Ing. Tobiáša Palutku, uvádza, že uvedený znalec je oprávnený ohodnocovať hodnotu iba poľnohospodárskej pôdy a nie stavebných pozemkov, pričom uvedený znalec vo svojom znaleckom posudku takto nesprávne postupoval. Nakoľko súd mal za to, že v danom prípade sa nejedná o poľnohospodársku pôdu (na pozemkoch je umiestnené odkalisko), tak vykonal znalecké dokazovanie znalcom z príslušného odboru na oceňovanie stavebných pozemkov Ing. Berešikom. Hoci s právnym záverom súdu nesúhlasí, tento v rámci vykonania znaleckého dokazovania mohol vychádzať z ocenenia znalcom z príslušného odboru. Polemizovanie žalobcu o charaktere pozemkov v odvolaní je argumentáciou bez akejkoľvek relevancie k predmetu sporu, navyiac, tieto skutočnosti nikdy žalobca v konaní pred súdom prvého stupňa nenamietal a novota v odvolacom konaní je neprípustná. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu je potrebné ďalej uviesť, že cena, ktorá je určená znaleckým dokazovaním znalcom z odboru stavebníctvo je viacnásobne vyššia, ako by tomu bolo pri hodnotení pozemkov ako ornej pôdy. Potom logicky je súdom určená cena v zmysle vydaného rozsudku vysoká iba preto, že na uvedených pozemkoch je „ekologická“ záťaž v dôsledku legálne postavenej stavby. S odvolaním žalobcu vo výroku o trovách konania nesúhlasí v tvrdení, že výška priznanej sumy závisela od posúdenia znalca.

7. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaného sa nestotožnil s jeho tvrdením, že stavba odkaliska je údajne líniová stavba, túto skutočnosť ničím nepreukazuje. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 139 ods. 3 Stavebného zákona, v ktorom sú charakterizované líniové stavby, pričom odkalisko nachádzajúce sa v katastrálnom území S. takýto charakter stavby nenapĺňa, naopak v prípade odkaliska ide o vodnú stavbu v zmysle § 52 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách. Jedná sa o plošnú vodnú stavbu. Odkalisko Rosina je stále aktívne a naplňuje sa tu popolček z teplárne Žilina.

8. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného uviedol, že v celom rozsahu zotrváva na svojom odvolaní z 21.6.2018 ako aj na vyjadrení z 16.7.2018.

9. Žalovaný v replike k vyjadreniu žalobcu podrobne odkázal na odvolanie proti rozsudku a opakovane zdôraznil, že hrádza odkaliska je líniovou stavbou, v dôsledku ktorého vzniká zákonné vecné bremeno k pozemkom nachádzajúcim sa pod takouto stavbou. Nie je taktiež zrejmé, prečo žalobca pozemky kupoval od pôvodnej žalobkyne, keďže na nich stavba takéhoto charakteru sa nachádza. Preto aj cena určená znaleckým dokazovaním znalcom z odboru stavebníctvo je niekoľkonásobne vyššia, ako by to bolo pri hodnotení pozemkov ako ornej pôdy.

10. Žalobca v duplike k replike žalovaného opätovne uviedol, že zotrváva na odvolaní z 21.6.2018, na vyjadrení zo dňa 16.7.2018 a na vyjadrení z 14.8.2018.

11. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podali včas (§ 362 ods. 1 CSP) strany sporu, v neprospech ktorých bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) po nariadení odvolacieho pojednávania (§ 385

ods. 1 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

12. Záver súdu prvej inštancie, ktorý napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.009,21 € s príslušným úrokom z omeškania za užívanie pozemkov - KN-E parc. č. 505, parc. č. 378/7 a parc. č. 509/2 za obdobie od 21.10.2011 do 20.7.2013 v rozsahu a spôsobom, ako bolo zistené na základe výsledkov vykonaného dokazovania, je správny.

13. Odvolanie žalobcu a žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie, na základe ním uvádzaných dôvodov v odvolaní, odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

14. Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že stavbu „Odkaliska“ je nevyhnutné považovať za vodohospodársku stavbu, pričom nebolo preukázané tvrdenie žalovaného, že by uvedená stavba mala charakter vodohospodárskej líniovej stavby, na ktorú by sa vzťahoval režim § 37a zákona č. 138/1973 Zb. účinného do 1.6.2002. Je zrejmé, že súdy - Okresný súd v Žiline v konaní pod sp. zn. 7C/112/2012 a pod sp. zn. 2C/208/2009 v obdobných právnych veciach, týkajúcich sa predmetu konania, zaujali rozdielne stanoviská. Súd prvej inštancie po zrušení predchádzajúceho rozsudku na základe uznesenia Krajského súdu v Žiline z 20. apríla 2016 sp. zn. 7Co/39/2016-246 zabezpečil ďalšie listinné dôkazy, s ktorým obsahom sa podrobne oboznámil v bodoch 15. až 20. odôvodnenia rozsudku, pričom ani na základe takto doplneného dokazovania nebolo možné vyvodiť, že v prípade stavby „Odkaliska“ v k.ú. S. sa jedná o charakter líniovej stavby v zmysle § 37a zákona č. 138/1973 Zb. v platnom znení do 1.6.2002. V tomto smere žalovaný neprodukoval žiadne ďalšie dôkazy, ktorými by preukázal dôvodnosť svojho tvrdenia.

15. Súd prvej inštancie na základe výsledkov vykonaného dokazovania skutkové zistenia vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 191 CSP pri stanovení základu a výšky uplatneného bezdôvodného obohatenia za užívanie parciel stavbou „Odkaliska“ v k.ú. S. žalovaným. Na základe rozsiahle vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie a na základe aj znaleckého dokazovania (vykonaním identifikácie parciel, ohliadkou na mieste samom znalcom a hodnotením aj ďalších listinných dôkazov) bol zistený trvalý záber pozemkov, na ktorých sa nachádza odkalisko tak, ako tieto plochy boli zamerané a evidované v geometrickom pláne č. 04/2008 spoločnosti GEOKOP, spol. s.r.o. dňa 5.4.2008. Súd ďalej na základe znaleckého posudku č. 8/2015 znalca Ing. Viliama Berešika stanovil výšku bezdôvodného obohatenia za záber pozemkov, na ktorých sa nachádza odkalisko a ktoré boli predmetom uplatneného nároku na základe podanej žaloby, v hodnote 0,39 € z 1 m². Žalobca síce v konaní predložil súdu posudok Ing. Tobiáša Palutku, ktorý bol vypracovaný pre účely konania vedeného na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 2C/208/2009, v konaní (len) poukázal na rôznu výšku ocenenia bezdôvodného obohatenia v zmysle predloženého posudku znalca Ing. Tobiáša Palutka a v znaleckom posudku č. 8/2015 Ing. Viliama Berešika, avšak bez ďalšieho; v konaní po vypracovaní znaleckého posudku znalca Ing. Viliama Berešika, tento svojim procesným postupom do rozhodnutia súdu vo veci samej jeho závery ničím nespochybnil. Až v priebehu odvolacieho konania žalobca vzniesol konkrétne námietky vo vzťahu k oceneniu nehnuteľností - výšky bezdôvodného obohatenia na základe znaleckého posudku č. 8/2015 znalca Ing. Viliama Berešika, na ktoré odvolací súd v zmysle podmienok § 366 CSP v odvolacom konaní prihliadať už nemohol. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že výška bezdôvodného obohatenia bola súdom prvej inštancie stanovená na základe znaleckého dokazovania, pričom posudok znalca Ing. Tobiáša Palutku, ktorý bol vypracovaný pre účely konania vedeného na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 2C/208/2009, bolo možné hodnotiť ako listinný dôkaz, ktorý prvostupňový i odvolací súd hodnotili spolu s ostatnými dôkazmi v zmysle § 191 CSP. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje a na ktoré v dôvodoch svojho rozhodnutia aj odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

16. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe výsledkov vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu správne dospel k záveru, že za užívanie pozemkov pod „Odkaliskom“ v k.ú. S. je dôvodné priznať plnenie z titulu vydania bezdôvodného obohatenia tak, ako bolo stanovené súdom prvej inštancie vo výroku I. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo všetkých napadnutých výrokoch (ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania, vo vzťahu k ktorému nepovažoval taktiež odvolanie žalobcu za dôvodné), ako vecne správny potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP a vzhľadom k tomu, že strany sporu mali v zásade rovnaký úspech a neúspech v odvolacom konaní, odvolací súd im náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

18. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)